

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **Pegasus Hava Taşımacılığı A.Ş. (Pegasus Airlines)**
sídlem Kurtkoy 34912, Pendik – Istanbul, Turecko
zastoupená advokátem JUDr. Jiřím Horníkem
sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2024, č. j. MV-140291-3/OAM-2024

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2024, č. j. MV-140291-3/OAM-2024, se ruší a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce advokáta JUDr. Jiřího Horníka.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně je letecká společnost, která provozuje linku mezi Prahou a Istanbulem. Dne 13. 8. 2024 byla žalobkyně rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké policie (dále jen „policie“), č. j. CPR-33719-13/ČJ-2024-930504-SD (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 157 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), kterého se dopustila tím, že dne 18. 6. 2024 dopravila na mezinárodní letiště Václava Havla občana Austrálie pana U. N. A. (dále jen „cestující“) bez platného víza, ačkoli zákon vízum vyžaduje. Za tento přestupek uložila žalobkyni pokutu ve výši 150 000 Kč. Následné odvolání žalobkyně zamítl žalovaný výše uvedeným napadeným rozhodnutím.
2. Jádrem sporu je otázka, zda žalobkyně mohla z cestovního dokladu cestujícího zjistit, že cestující ve 180 dnech předcházejících vstupu do ČR překročil maximální dobu bezvízového styku 90 dnů.
3. Žalobkyně namítá, že z cestovního dokladu bylo objektivně nemožné ověřit, že cestující překročil maximální dobu bezvízového styku. Přechodová razítka v dokladu byla umístěna nesystematicky a byla nečitelná. K těmto mimořádným okolnostem správní orgány podle žalobkyně nepřihlédly a rozhodnutí jsou tak nepřezkoumatelná.
4. Žalobkyně namítá, že vynaložila veškeré úsilí, které po ní bylo možné požadovat, ověření nesplnění podmínek pro vstup však bylo objektivně nemožné – je tak dána existence liberačního důvodu podle § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“).
5. Správní orgány dále dle žalobkyně nesprávně posoudily výši uložené pokuty a možné použití institutu upuštění od potrestání.

Obsah správního spisu

6. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti.
7. Z úředního záznamu ze dne 18. 6. 2024 vyplývá, že cestující tohoto dne přicestoval linkou PC 0301 a projevil úmysl vstoupit na území České republiky. Při hraniční kontrole policie zjistila, že cestující pobýval na území členských států Schengenského prostoru více než 90 dní během předcházejícího období 180 dní. Cestující nepředložil žádné vízum nebo povolení k pobytu. Cestující uvedl, že nevěděl o tom, že smí na území členských států Schengenského prostoru pobývat pouze 90 dnů.
8. Součástí správního spisu je naskenovaný cestovní doklad cestujícího. Cestovní doklad obsahuje 42 stran. Strany 8-16 jsou potištěny řadou různých (především tureckých) přechodových razítek. Celkem 16 přechodových razítek s označením „Praha-Ruzyně“ se nachází na stranách 39-42. Šest z těchto razítek je z roku 2024, zbylá jsou z let 2023 a 2022. Kromě těchto razítek se na stranách 39-42 nachází obrysy dalších minimálně dvou přechodových razítek.
9. Příkazem ze dne 11. 7. 2024 byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 157 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, kterého se dopustí letecký dopravce tím, že na

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

území dopraví cizince, který nemá cestovní doklad nebo vízum, pokud je to vzhledem k účelu a cíli cesty potřebné. Policie žalobkyni uložila pokutu ve výši 150 000 Kč.

10. Proti příkazu podala žalobkyně dne 24. 7. 2024 odpor.
11. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 13. 8. 2024 byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 157 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců a byla jí uložena pokuta ve výši 150 000 Kč. Policie v prvostupňovém rozhodnutí mimo jiné uvedla, že zjištěné okolnosti svědčí spíše o nepozornosti dopravce při prováděné kontrole. Relevantní razítka jsou vyznačena na stranách 40 a 42 cestovního dokladu. U otisku výstupního razítka ze dne 19. 4. 2024 není spodní oblouk číslice „9“ zcela spojen ale nelze ji zaměnit s číslicí „3“ nebo „8“. Orientace v cestovním dokladu nebyla obzvláště obtížná nebo náročná. Pouhé nahlédnutí do cestovního dokladu považuje policie za nedostatečné. Kontrolu měla žalobkyně provést řádným způsobem.
12. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobkyně dne 28. 8. 2024 odvolala.
13. Žalovaný napadeným rozhodnutím dne 15. 11. 2024 odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Podle žalovaného žalobkyně jako letecká společnost *jistě mohla učinit více*. Žalobkyně je dopravce, který s cestovními doklady běžně pracuje a lze proto na ni mít s tím související nároky a lze od ní očekávat příslušné znalosti. V cestovním pase bylo nutné důkladněji analyzovat pouze čtyři zřetelně viditelná přechodová razítka, která se nacházela na dvou stranách.

Žaloba

14. Žalobkyně v žalobě v první řadě uvádí okolnosti kontroly cestovního dokladu. Cestující nejprve v den před nástupem do letadla absolvoval samoobslužné odbavení pomocí odbavovacího kiosku. Následně zaměstnanec žalobkyně cestovní doklad důkladně vizuálně prohlédl před nástupem do letadla. Ani v jednom z uvedených kroků nebyla zjištěna skutečnost, která by bránila přepravě cestujícího na území České republiky. Žalobkyně nedisponuje žádným informačním systémem, který zaznamenává všechny vstupy a výstupy na území Evropské unie.
15. Splnění podmínek proto mohla žalobkyně ověřit pouze nahlédnutím do cestovního dokladu cestujícího. Jeho kontrola však byla dle žalobkyně specifická. Přechodová razítka v něm nebyla řazena chronologicky, na stejných a ani na bezprostředně předcházejících stranách cestovního dokladu. Kontrola byla znemožněna nečitelností jednotlivých otisků. Ani zevrubná kontrola by objektivně nemohla vést k ověření splnění podmínek pro vstup na území České republiky.
16. Žalobkyně namítá, že napadené i prvostupňové rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná. Policie se v prvostupňovém rozhodnutí věnuje účelové analýze jednotlivých číslic, a to včetně jejich horních a dolních oblouků a celkové systematice cestovního dokladu, nicméně následně konstatuje, že orientace v cestovním dokladu nebyla obzvláště obtížná a zjištění doby pobytu extrémně náročné. Tento závěr nemá dle žalobkyně oporu v důkazech ani v předchozím odůvodnění policie. Napadené rozhodnutí je podle žalobkyně nepřezkoumatelné i z důvodu nevypořádání odvolacích námitek – žalovaný uvedl, že za mimořádnou okolnost nelze považovat vícero vstupních a výstupních razítek. Žalobkyně však v odvolání argumentovala kumulací několika nestandardních aspektů cestovního

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

dokladu. Žalobkyně dále namítá, že žalovaný nerefletoval nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí co do aplikace institutů upuštění od uložení správního trestu a mimořádného snížení výše pokuty. Nepřezkoumatelné rozhodnutí není možné odvolacím rozhodnutím doplnit a je třeba ho zrušit, to však žalovaný podle žalobkyně neučinil.

17. Žalobkyně dále namítá nesprávné právní posouzení. Uvádí, že veškeré popsané mimořádné okolnosti představují liberační důvod podle § 21 odst. 1 zákona o přestupcích. V cestovním dokladu byla řada přechodových razítek včetně razítek nerelevantních, relevantní přechodová razítka byla nesystematicky umístěna a data uvedená na některých razítkách jsou nečitelná. Žalobkyně vynaložila veškeré úsilí, které je po ní možné požadovat, nicméně odhalení nesplnění podmínek pro vstup na území ČR bylo z uvedených důvodů objektivně nemožné. Žalobkyně dále odkazuje na komentářovou literaturu, podle které v případě liberace není po právní osobě možné požadovat zcela mimořádné úsilí či zcela mimořádně nákladné úsilí vymykající se z postupů racionálně se chovající právní osoby, byť by to bylo teoreticky uskutečnitelné. V takovém případě by se totiž jednalo o absolutní objektivní odpovědnost (viz Bohadlo, D., Brož, J., Kadečka, S., Průcha, P., Rigel, F., Šťastný, V. § 21 Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-10-14]. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X). Správní orgány přitom odpovědnost žalobkyně právě jako absolutní konstruují.
18. Žalobkyně dále namítá, že pokuta nebyla uložena v souladu s principem individualizace sankce. V případě žalobkyně měly správní orgány přistoupit k mimořádnému snížení pokuty nebo k upuštění od potrestání. Policie se podle žalobkyně vůbec nezabývala konkrétními podmínkami, které zákon o přestupcích stanoví pro upuštění od potrestání, respektive pro mimořádné snížení výměry pokuty.
19. Závěrem žalobkyně soudu pro případ, že by napadené rozhodnutí nezrušil, navrhuje, aby přistoupil k moderaci výše uložené pokuty podle § 78 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). I přes výjimečnost tohoto institutu je žalobkyně přesvědčena, že jsou pro jeho aplikaci naplněny všechny podmínky.

Vyjádření žalovaného

20. Žalovaný ve svém vyjádření navrhuje žalobu zamítnout. Podle žalovaného žalobkyní uváděné důvody neprokazují nezákonnost výroku napadeného rozhodnutí a prvostupňového rozhodnutí. Odkazuje plně na policií předložený správní spis a rovněž na napadené rozhodnutí.
21. V průběhu předchozího správního řízení správní orgány jednoznačně objasnily, že se žalobkyně dopustila správního deliktu podle § 157 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců tím, že dopravila na území České republiky cizince bez platného víza, ačkoliv zákon vízum vyžaduje.
22. Žalovaný uvádí, že neshledal žádný z liberačních důvodů.
23. Žalobkyně nesplnila povinnosti dané mezinárodními dokumenty, (Schengenský hraniční kodex ze dne 9. 3. 2016, když další povinnosti dopravců stanoví ANNEX 9, viz dle spisu, k Úmluvě o mezinárodním civilním letectví).
24. Žalobkyně je povinna přijmout všechna opatření nezbytná k tomu, aby se ujistila, že cestující vlastní všechny potřebné dokumenty předepsané státem tranzitu, resp. cíle cesty. To se v

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

tomto případě nestalo. Povinnost žalobkyně kontrolovat cestovní doklady je zcela jasně a nepochybně zakotvena národními i mezinárodními předpisy, které byly implementovány do právního řádu České republiky.

25. Žalobní námitky správní orgány podle žalovaného vypořádaly v obou správních rozhodnutích.

Posouzení věci soudem

26. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Neshledal přitom vady, ke kterým by měl povinnost přihlédnout z moci úřední. Městský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť oba účastníci s projednáním věci bez nařízení jednání výslovně souhlasili. Soud neshledal potřebu provádět dokazování, neboť všechny podstatné skutečnosti vyplývají ze správního spisu, kterým se dokazování neprovádí.
27. Podle § 104 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *Letecký dopravce nesmí z území státu, který není smluvním státem, na území dopravit cizince, který nemá cestovní doklad nebo vízum, je-li vzhledem k účelu a cíli cesty potřebné nebo je-li podmínkou pobytu v tranzitním prostoru mezinárodního letiště na území.*
28. Podle § 157 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců *Letecký dopravce se dopustí přestupku tím, že poruší zákaz dopravy cizince na území podle § 104 odst. 1.*

Námitka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí

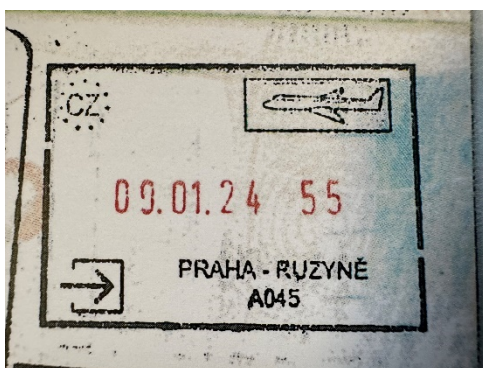
29. Žalobkyně argumentuje, že v její věci existovaly mimořádné okolnosti spočívající v tom, že otisky přechodových razítek nebyly umísťovány chronologicky, nebyly na stejné straně a ani na bezprostředně předcházející straně cestovního dokladu. Kontrolu dále znemožňovala nečitelnost přechodových razítek. Kontrola, která by odhalila nedostatky, by byla extrémně časově náročná. Žalobkyně namítá, že z odůvodnění správních orgánů nevyplývá, z jakých konkrétních důvodů mají správní orgány za to, že žalobkyně nevynaložila veškeré úsilí, které bylo možné požadovat.
30. Žalobkyně dále namítá, že se žalovaný pokoušel doplnit rozhodnutí za prvostupňový orgán. Pokud je však napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, musí jej odvolací orgán zrušit. Vadu spočívající v nepřezkoumatelnosti nemůže zhojit nadřízený správní orgán. Žalovaný takto chybně postupoval v případě institutů upuštění od uložení správního trestu a mimořádného snížení výše výměry pokuty.
31. Rozhodnutí správního orgánu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže není zřejmé, které skutečnosti vzal správní orgán za podklad svého rozhodnutí, proč považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, proč považuje skutečnosti předešlé účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl či jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů (viz již rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92-23).

32. Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je však vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů tak musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, sp. zn. 7 Afs 212/2006).
33. Mimořádnými okolnostmi, které žalobkyně uvádí v žalobě, se zabývala již policie v prvostupňovém rozhodnutí na straně 11 a 12. Policie se důkladně zabývala analýzou razítek, jejich umístěním v cestovním pase a jejich čitelností. Podle policie nebylo ze strany žalobkyně potřeba zvýšené úsilí v případě dohledání otisků vstupních a výstupních razítek sloužících k ověření délky pobytu na území Schengenského prostoru. Instituty mimořádného snížení výše výměry pokuty a upuštění od uložení správního trestu se policie zabývala na straně 14 a 15. Již prvostupňové rozhodnutí tak považuje soud za přezkoumatelné.
34. Soud dále neshledal, že by se žalovaný opomněl zabývat některou z odvolacích námitek. Mimořádnými okolnostmi se žalovaný zabýval na straně 10 a násl. napadeného rozhodnutí. To, že žalobkyně se závěry správních orgánů nesouhlasí, neznamená, že jsou rozhodnutí správních orgánů nepřezkoumatelná.
35. Soud námitku nepřezkoumatelnosti neshledal důvodnou.

Námitka existence liberačního důvodu

36. Žalobkyně namítá, že podle § 21 odst. 1 zákona o přestupcích právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby přestupku zabránila. Kontrola cestujícího v projednávané věci byla dle žalobkyně specifická – v cestovním dokladu byla celá řada přechodových razítek, relevantní razítka se nacházela v rozmezí celkem 4 stran, některá přechodová razítka jsou nečitelná.
37. Za těchto okolností je podle žalobkyně objektivně nemožné příslušné nesrovnalosti odhalit. S identifikací měl problém i prvostupňový orgán. Žalobkyně považuje za absurdní, aby kontrola cestovního dokladu spočívala v podrobném listování dokladem, porovnávání horních a prostředních oblouků špatně natisknutých číslic a v případném porovnávání číslic s číslicemi nacházejícími se nesystematicky v cestovním dokladu.
38. Podle § 21 odst. 1 zákona o přestupcích *Právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila.*
39. Zákon o přestupcích nemá zákonnou definici „vynaložení veškerého úsilí“, které lze po právnické osobě požadovat. Záleží tak na určení nejzazších hranic rozsahu a kvality aktivit požadovaných po právnické osobě k její liberaci, které v řízení o přestupku posuzuje správní orgán. Po právnické osobě není možné vyžadovat taková opatření, která by vzhledem k povaze činnosti právnické osoby vyžadovala zcela mimořádné úsilí či zcela mimořádně nákladné úsilí vymykající se z postupů racionálně se chovající právnické osoby, byť by bylo teoreticky uskutečnitelné, neboť v takovém případě by se již fakticky jednalo o absolutní objektivní odpovědnost právnické osoby (viz Bohadlo, D., Brož, J., Kadečka, S., Průcha, P., Rigel, F., Šťastný, V. § 21 Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-10-14]. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X).

40. Z judikatury správních soudů vyplývá, že institut liberace zakotvený v § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky je třeba vnímat jako „výjimku z pravidla“, že právnická osoba odpovídá za přestupek bez ohledu na zavinění. Tento judikaturou opakovaně dovozený závěr nicméně neznamená, že by se právnická osoba nemohla odpovědnosti za příslušný přestupek zprostit. I právnická osoba se může zprostit odpovědnosti za přestupek, a to tehdy, prokáže-li, že vynaložila veškeré možné úsilí, aby zamezila spáchání příslušného přestupku (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 8. 2015, č. j. 5 As 10/2015-27, ze dne 21. 8. 2018, č. j. 9 As 195/2018-27, ze dne 20. 9. 2018, č. j. 8 As 50/2017-33, ze dne 28. 11. 2019, č. j. 7 As 413/2018-24, či ze dne 24. 6. 2020, č. j. 2 As 265/2019-30 atp.). Existuje řada činností, při kterých se objektivně nelze „určitým rizikům zcela vyhnout a úplně a nadobro je vyloučit, leda za cenu zcela neúměrných nákladů či omezení dané činnosti. Po zaměstnavateli je tak třeba v tomto směru vyžadovat vynaložení veškerého úsilí, které lze vzhledem k poměrům rozumně požadovat. Rozhodné pro posouzení, zda své povinnosti dostal, bude zvážení konkrétní povahy rizik, jež danou činnost provázejí, jejich možných následků, pravděpodobnosti, že nastanou, a dostupnosti a nákladnosti prostředků, jak je eliminovat či minimalizovat. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2021, č. j. 5 As 149/2020-29, a dále rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2015, č. j. 2 As 123/2015-35 citované např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2024, č. j. 7 As 174/2023-30).
41. V projednávané věci je nesporné, že cestující použil k odbavení samoobslužný odbavovací kiosek a že jeho cestovní pas následně zkontroloval zaměstnanec žalobkyně před nástupem do letadla.
42. Soud ze správního spisu ověřil podobu cestovního dokladu. Relevantní přechodová razítka se nachází na stranách 40 a 42 cestovního dokladu. Kromě těchto razítek obsahuje cestovní doklad další přechodová razítka na straně 39. K těm ovšem správní orgán při posuzování přestupku nepřihlédl, jelikož je vyhodnotil jako nečitelné.
43. V nyní projednávané věci správní orgán zohlednil čtyři přechodová razítka. Dvě přechodová razítka jsou přitom sporná:

44. U prvního razítka je zřejmé, že druhá číslice je špatně vytištěná. Žalobkyně mohla a měla zjistit, že jde o razítko z 8. nebo 9. 1. 2024, přičemž tento rozdíl není v nyní projednávané věci podstatný.
45. Druhé razítko se jeví jako správně vytištěné. Při bližším zkoumání však vyvstává pochybnost, zda vyznačuje datum 13. 9. 2024, nebo zda jde o vadně vytištěné datum 19. 9. 2024.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

46. Tento rozdíl je přitom podstatný. Pokud by razítko bylo vytištěné správně a cestující vystoupil z ČR dne 13. 9. 2024, 90 denní lhůtu by nepřekročil a vízum ke vstupu do ČR by nepotřeboval. Relevantní přechodová razítka pro určení, že cestující překročil povolenou dobu bezvízového styku 90 dní, totiž byla následující:
- vstupní razítko z 9. 1. 2024,
 - výstupní razítko z 17. 2. 2024,
 - vstupní razítko z 26. 2. 2024 a
 - výstupní razítko z 13. 4. 2024, resp. 19. 4. 2024.
47. Soud souhlasí, že po podrobném zkoumání lze žalovanému přisvědčit v tom, že v případě posledního razítka jde pravděpodobně o nedotištěnou číslici „9“, neboť horní oblouček trojky je nepatrně delší než u trojek na jiných razítkách.
48. Tato skutečnost je však obtížně zjiitelná, neboť celé razítko je jinak dobře čitelné a nevyvolává žádné podezření, že by jeho část měla být nedotištěná. Zjištění této skutečnosti je ztíženo i umístěním číslice na barevném znaku.
49. Soud proto nesouhlasí se závěrem správních orgánů, že orientace v cestovním dokladu nebyla obzvláště obtížná, a že číslici „9“ nebylo možné zaměnit s číslicí 3. Naopak soud nedotištěnou číslici „9“ za zaměnitelnou s číslicí „3“ považuje.
50. V případě razítka, které prima facie nejeví žádné znaky „nedotištěnosti“, tedy není vybledlé a všechny číslice mají srozumitelný smysl (zde podobu číslice 3), není možné požadovat, aby žalobkyně analyzovala a porovnávala oblouky číslic, aby zjistila, že jde o vadu tisku. Takové posouzení považuje soud za nepřiměřeně obtížné. Skutečnost, že číslice 9 je vadně vytištěná způsobem, který nastal v nyní projednávané věci, nemůže jít k tíži žalobkyně.
51. Námitka žalobkyně je proto důvodná. Žalobkyně vynaložila veškeré úsilí, které po ní bylo možné požadovat, aby přestupku zabránila. Je proto dána existence liberačního důvodu podle § 21 odst. 1 zákona o přestupcích.

Závěr a náklady řízení

52. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná a napadené rozhodnutí I. výrokem zrušil pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyni nelze klást k tíži vadné otisknutí dat na přechodových razítkách jaké se stalo v nyní posuzované věci. Soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému věc vrátil k dalšímu řízení.
53. S ohledem na výše uvedené se soud již nezabýval námitkami žalobkyně souvisejícími s výší pokuty, upuštěním od potrestání a návrhem na moderaci výše pokuty.
54. Žalobkyně měla ve věci z procesního hlediska úspěch. Soud proto v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. žalobkyni II. výrokem rozsudku přiznal právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení žalobkyně tvoří odměna právního zástupce a náhrada za zaplacený soudní poplatek 3000 Kč. Za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby) zástupci žalobkyně náleží částka 3 100 Kč/úkon [§ 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024]. Zástupci dále náleží náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč/úkon. Odměna tak činí 6 800 Kč.

Jelikož zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna a náhrada hotových výdajů o 21% sazbu této daně, tj. o 1 428 Kč. Náklady právního zastoupení proto činí 8 228 Kč a náhrada nákladů řízení celkem 11 228 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. října 2025

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.